

פחד דוד

עלון שבועי בעניני פרשת שבוע

אשדוד: רח' האדמו"ר מבעלזא 43 טל. 08-856233 פקס. 08-8521527
ירושלים: רח' בית וגן 8 טל. 02-6433605 פקס. 02-6433570

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומושה" ישראל
בנשיאות בנש"ק טורניו ורבינו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א
בן הצדיק המלוב"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי חיים פינטו זיע"א

עלון מס' 566

משכיל לדוד

פרשת שלח

שיחה שבועית לפרשת השבוע מאת מו"ר הגה"צ רבינו דוד חנניה פינטו שליט"א

תפילתו של מנהיג

"וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי ה' כלם אנשים ראשי בני ישראל המה".

(במדבר יג. ג.) אמרו חז"ל בזהר הקדוש (ח"ג קנח.) אמנם המרגלים היו צדיקים וראשי ישראל. אבל מדוע הם דברו לשון הרע על הארץ?

מכיון שאמרו; במדבר אנו זוכים להיות נשיאים, אבל בארץ אין אנו זוכים להיות נשיאים. אם נכנסים לארץ ישראל נפסיק להיות נשיאים ומשה ימנה נשיאים אחרים במקומינו.

משום כן כידוע התפלל משה על יהושע, כדאיתא בחז"ל (סוטה לד:) שהתפלל עליו: יה יהושעך מעצת מרגלים. והנה האותיות יה-עולין בגימטריא כמנין גאווה. כלומר, משה רבינו התפלל על יהושע שלא תשלוט בו גאווה הנשיאים, היינו החמדה להשאר נשיאים גם אם הדבר כרוך במחיר הוותרותם של בני ישראל במדבר, ובדיבור לשון הרע על הארץ.

ולכאורה יש להבין.

איזה חשש היה שיהושע יוציא את דבת הארץ רעה בכדי להשאר נשיא, והרי הוא היה זה שהכניס את בני ישראל לארץ והפך למנהיגם של כל ישראל, ולממלא מקומו של משה רבינו (דברים ג' כ"ח), ולא רק נשיא על שבט אפרים כפי שהיה במדבר.

ואם כן מדוע חשש משה מהשפעתם הרעה של המרגלים על יהושע, שמא ימשך אחריהם. וכי מי פתי אשר יעדיף נשיאות על שבט אחד במקום להיות מנהיגם של כל ישראל, ועוד על פי ציוויו של הקב"ה בכבודו ובעצמו?!

ונראה להסביר בזה, שמשה רבינו התפלל על יהושע שלא תיתפס בו חלילה מגאווותם של הנשיאים. אשר בודאי יעבדו קשה כדי לשכנע את יהושע שכדאי לו לדבר לשון הרע על הארץ ולהשאר נשיא במדבר על שבט אפרים, מאשר לדבר טוב על הארץ ולהכניס את בני ישראל לארץ, דבר אשר יגרום למיתת משה רבו.

זה מה שאמר משה ליהושע: יה יהושעך מעצת מרגלים. כלומר, זההר שלא תיתפס לעצתם רק כדי להשאר נשיא על שבט אפרים.

וכמו כן תזהר שחלילה לא תושפע מגאווותם. ולהיפך תדבר טוב על הארץ רק מהסיבה שכונתך לירש את מקומם בארץ על ידי שתכניס את בני ישראל לארץ על פי הדיבור. ועל כולנה, זההר שלא תכנס בלבך גאווה להיות מנהיג. וכאשר העמקתי בדברים חשבתי להוסיף עוד. לכאורה מדוע שלח משה את יהושע עם המרגלים, הרי אם יהושע הוא משרתו של משה, מי ישמש את משה רבינו ע"ה כאשר יהושע יעדר למשך ארבעים יום. ועוד, אם אכן משה רבינו ע"ה פחד כל

כך, עד שהתפלל עליו יה יהושעך מעצת מרגלים. מדוע בכלל שלח אותו, הן היה צריך לשלוח אדם אחר במקומו, מבלי להכניס אותו לנסיון, שמא יתפס בעצת המרגלים.

וחשבתי בזה. אכן כולם ידעו שיהושע בן נון הוא זה שעתיד להיות מנהיג על ישראל, משום שהיה משרת משה, נאמן ביתו ויד ימינו. ודווקא בגלל שהוא עתיד להיות מנהיג, דווקא לכן הכריח אותו משה ללכת עם המרגלים, ולזאת התפלל עליו שינצל מעצת המרגלים.

שכן, אם יהושע לא היה הולך, היו בני ישראל באים אליו בטענה ואומרים: אם היית הולך עם המרגלים, היית נתפס בעצתם לדבר רע על הארץ, והיית נענש כמותם. ואם כן אינך חשוב יותר מהם, ואינך יכול אפוא לשלוט עלינו ולהיות מנהיג עלינו.

לכן הכריחו משה רבינו ללכת עם המרגלים, ולהיותו נעדר למשך ארבעים יום מלשמשו. ואז התפלל עליו שה יהושעך מעצת המרגלים. ואז כולם יראו כי אכן לא הלך בעצתם והוא ראוי להיות מנהיג. וזה שהתפלל עליו משה: כמו שכעת בטלת את עצמך לפני ה', כך השי"ת תמיד יושיע אותך שתמיד תראה את גדלות ורוממות ה', ותפחד רק מגאווותו, והוא ישמור אותך מהגאווה שאינה רצויה לפני ה'.

לאור הדברים הללו ניתן להסביר מה שאמר לי בני ר' רפאל נ"י וזרח, שידוע מה שכתוב (במדבר י"ג כ"ב) "ויבוא עד חברון". ופירש רש"י בשם חז"ל (סוטה לד:) כלב לבדו הלך שם ונשתטח על קברי אבות שלא יהא ניסת לחבריו להיות בעצתם.

ולכאורה זה דבר פלא, מדוע באמת עשה כן, והרי בלאו הכי הוא היה בטוח בעצמו שהוא לא ידבר לשון הרע על ארץ הבחירה, ואם כן מדוע חשש שמא ינע לעצת המרגלים שאינו שותף עמה. והסביר בני,

שכאשר המרגלים התחילו לדבר לשון הרע על הארץ וכלב השתיק אותם, מן הסתם אמרו לו הנשיאים "אם אתה מדבר טוב על הארץ, מסתמא יש לך מכך הנאה אישית לדבר טוב על הארץ, מכיון שאתה הנך משבט יהודה אשר מזרעו ממנים מלכים. ולכן אתה מעדיף שיכנסו לארץ, כדי ששם ימלוך אחד משבטך על כל ישראל. אבל בתוך לבך אתה מודה בצדקתינו".

משום כן הלך כלב להתפלל על קברי אבות,

כדי שיהא נעור בזכותם, שבזמן שידבר טוב על הארץ תהא כל כוונתו על טובתה האמיתית של הארץ, ואפילו אם יעלה לו הדבר במחיר הפסדו את תואר הנשיא אשר היה לו במדבר. שכן הוא מאמין באמת ובתמים ש"טובה הארץ מאוד מאוד", ולא שדיבורו יהיה מן השפה ולחזן ומחמת ההנאה האישית שתצמח לו מזה שאחד משבטו יקבל את המלוכה.

»» המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל ישלח הודעה לכתובת: p@hpinto.org.il ««

פרשת שלח ט"ז סיון תשע"א

באר שבע	תל אביב	ירושלים	הדלקת נרות
19:27	19:27	19:12	
20:29	21:32	20:29	מוצאי שבת
21:16	21:14	21:04	רבינו תם

הילולא דצדיקיא

טז - רבי ששון לוי, מחכמי המקובלים בירושלים	יט - רבי שאול סתהון דבה, מח"ס "דבר שאול"
יז - רבי משה לייב שפירא, מח"ס "טבעות החושן"	כ - רבי חיים מודכי לבטון, מח"ס "נבח השולחן"
יח - רבי אברהם הכהן רפפורט, מח"ס "איתן האורחי"	כא - רבי שמעון סופר, מח"ס "נתיבות"
	כב - רבי איתמר רוזנבוים - האדמו"ר מנדבורנא

כעומק השמירה כך עומק ההשגה

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (במדבר טו. לט)

פרשה זו שנקראת בעיצומם של ימי הקיץ, מציבה בפנינו תמורה אזהרה לבל נתפתה ונלך שולל אחר מראה העינים, שערי הכניסה למשכן הדעת ומחשבות הלב. "הרהורי עבירה, אמרו חז"ל (ע"ז כט, א), קשים מעבירה". ומה יעשה אדם וינצל מהרהורי עבירה? הנה כך מייעץ לנו הרמב"ם:

"לפיכך ראוי לאדם לכופר יצרו בדבר הזה ולהרגל עצמו בקדושה יתירה ובמחשבה טהורה ובדעת נכונה וכו'. גדולה מזאת אמרו, יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה, שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה. ובחכמה הוא אומר (משלי ה'): 'אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד'."

רבי אהרן ראטה, בעל "שומר אמונים", אומר: כשאדם הולך ברחוב ומזדמנת לו הסתכלות אסורה, והוא מתגבר על יצרו ועוצם את עיניו מראות ברע, ואינו מסתכל, אותו זמן היא שעת רצון בשמים, וכל מה שהאדם ההוא יתפלל אז ויבקש מאת ה' יתברך, סגולה שתפילתו תתקבל ברצון (קונטרס "הבה נלך בדרכי אבותינו"). על הגאון החתם סופר זצ"ל מסופר: כשדיבר עם אשה לאיזה צורך, היה משתעשע עם ציציותיו, כדי שלא יבוא לראות פניה ("מנהגי החתם סופר").

השגות נפלאות

בירושלים היו מרבים לספר על כוחו של רבי זונדל סלטנ, להכיר על כלי שנקנה מן הנכרים, אם נטבל או לא. כאשר נשאל על טיבה של ראייה זו, ענה בפשטות, כי כל מי שזוהר מראה אסורה, יכול להשיג זאת בקלות.

שנה לפני הסתלקותו של האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירה השיב לאחד מראשי הישיבות בירושלים, שביקש עצה טובה לתלמידיו איך להתעלות ביראת שמים אמיתית, כי העצה הבדוקה והטובה מכל,

היא שמירת העיניים ושמירת הלשון. הוא הבטיח בהחלטיות: מי שמצליח בעבודה זו יגיע למדרגות נפלאות ביראת שמים ובעבודת ה' טהורה.

דברי הבל

מעשה שניגש אל הגר"א לאפיאן זצ"ל אחד מתלמידי הישיבה וביקש רשות לנסוע לחתונה של קרובו.

"האם אתה בטוח שלא תהיה שם פריצות?" שאל המשגיח. הבחור התחיל לגמגם (כי ידע שכן תהיה שם פריצות) ותירץ את עצמו ואמר: "אבל אבי ואמי ואני נשב בשולחן מיוחד וכו' וכו'". וסיים באמרו: "לי זה לא יזיק".

המשגיח זצ"ל נזדעזע בשמעו דברים אלו, ואמר לבחור: "שמע נא! אני כבר עברתי את גיל שמונים שנה, ועיוור בעין אחת, ואף על פי כן כשאני עובר ברחוב אני מתמלא פחד שמא אכשל ח"ו בהסתכלות בעריות. ואתה בחור צעיר עם שתי עיני-בשר אומר לי כי לא יזיק לך?" ואמר לו עוד כמה מילים קשות שאי אפשר להעלותן על הכתב, והסב פניו ממנו והלך ("לב אליהו", כרך ב, עמוד צו).

הייתי מקבל מנה גדושה!

בכלל, כשהיה רבי אליהו לאפיאן הולך ברחוב, לא היה מטה את ראשו לצד, רק הביט ישר נכחו. פעם אחת, מספר תלמיד; הוזקק המשגיח לטיפול בעיניו, הזמן נקבע לשעה שלש אחה"צ. בשעה שתיים יצאנו מהבית וחכינו בתחנה לאוטובוס שיעבור, חכינו זמן רב, הסבלנות פקעה אצל כל העומדים שם וכל רגע הטינו את ראשינו לצד שממנו האוטובוס צריך לבוא כדי לראות אם הוא כבר מופיע.

ר' אליהו עמד כדרכו בלא לנוע כלל, פתאום כנראה פקעה גם סבלנותו והטה אף הוא את ראשו לצד ההוא, אבל מיד הזדעזע, מיהר ויישר ראשו בפחד גדול, התאנח ואמר: בקלם הייתי מקבל מנה גדושה של תוכחה על הטיית ראש כזו שלא לצורך...

בנו של רבי זאב צ'צ'יק, מיקירי ירושלים, סיפר:

באחד מימי חול המועד פסח הרגיש אבא חולשה בלב או עליית לחץ דם, והיה זקוק מאד לתרופה. הדבר קרה בלילה, כשבתי המרקחת היו כבר נעולים. הדבר נודע לאחד ממכריו ומיד התקשר עם אבא בטלפון, ואמר לו שהוא מוכן להשיג עבורו את התרופות הדרושות בבית מרקחת תורן ברחוב יפו.

והנה הופתע הנ"ל לשמוע בטלפון שאבא מהסס שלא ילך. חשש הנ"ל אולי אבא אינו רוצה להטריחו, והתחיל להסביר שאין לו בכך שום טרחה, ועדיין הוא רואה שאבא מהסס. שאל אותו הנ"ל: אולי בגלל שיש לו חשש חמץ על התרופות, וזוהי סיבת ההיסוס.

הרי אפשר לברר. אמר לו אבא: לא, התרופות הן עכשיו שאלה של פיקוח נפש ממש, ואין כאן מה לחשוש מחששות של חמץ וכדו'. ועדיין הוא רואה שאבא מהסס שלא ילך. והתחיל להגדיל את הפצרותיו.

אמר לו אבא: אומר לך את האמת. הרי בית המרקחת הוא בלב רחוב יפו, וצריך להגיע לשם באוטובוס, ובדאי אי אפשר לשמור כראוי על קדושת העינים, ואיני יכול לפעול בנפשי שבגללי יארע זאת... והיות שאני רואה שרצונך עז ללכת, והדבר גובל בפיקוח נפש ממש, אם תבטיחני נאמנה שתשמור את עיניך, באופן שלא תיכשל ח"ו בשום ראייה אסורה רח"ל אתה יכול ללכת, אבל זכור את התנאי! הנ"ל הבטיחו, והביא לו את התרופה הביתה, ומיד כשנכנס לא נגע אבא בתרופות, אלא שאל אותו בפסקנות: האם קיימת את התנאי? כשהשיב לו הלה: הן! - נחה דעתו, ורק אז השתמש בתרופות!

חוד הפרשה

תולה ארץ על בלימה נצור לשונך

נכון לאיש נבון

1. עד היכן מתייחסים בני הענק?
2. מהיכן למדנו ש"עדה" היא עשרה אנשים?

צריך האדם לשמור את פתחי פיו, מלשון הרע על יחיד וכל שכן על צבור, מלהתרעם על מדותיו של הקדוש ברוך הוא, מרכילות, שקר, חנופה, ליצנות, מאונאת דברים ואפילו לאשתו, מהלבנת פנים ואפילו בשעת תוכחה, מדברי גאווה, ואפילו מגאווה בלב, מדברי מחלוקת, מוד-ברי כעס. ונכון לאיש נבון להימנע מויכוחים, והנפש היפה תזהר גם משיחה בטלה, ושלא ליתן לחברו עצה שאינה הוגנת (ומצוי בשדכנים וסרסורים ומוכרים), ומקלות, וגם זיהר מלסתור דבריהם של אביו רבו, ומלהוציא שם שמים לבטלה אפילו בלע"ז. ("חובת השמירה").

מאוצרו של מורנו ורבנו הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מן האוצר

**"הלוא טוב לנו שוב
מצרימה. ויאמרו איש
אל אחיו נתנה ראש
ונשובה מצרימה".**

נראה לבאר הענין, שכיון שאמרו בני ישראל "נתנה ראש ונשובה מצרימה", רואים מזה שעדיין הם היו קשורים לארץ מצרים, ולכן לא היו ראוים להכנס לארץ ישראל, דבכל נסיון כל שהוא - מיד יחשבו על האפשרות שהם

דור המדבר היו קשורים למצרים

מבקשים לשוב למצרים, כענין שנאמר (שמות יג יז) "פן ינחם העם בראתם מלחמה ושובו מצרימה". ועוד, כיון שהם קשורים עדיין במצרים, יבואו על ידי זה לידי חטא. כמו שהיה אצל האספסוף אשר התאוו תאוה, ואמרו "זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם" וכו', שכיון שזכרו את חייהם במצרים, מיד התאוו לאותם הימים ורצו לחיות כן. לכן אמר הקב"ה שלא יבואו דור זה לארץ ישראל אלא בניהם אחריהם, משום שדור זה שנתגדלו הם ואבותם כמה דורות בארץ מצרים, עדיין הם מקושרים אליה וחושבים עליה, אך לעומת זאת בניהם שכבר נתגדלו במדבר, ונעקר התקשורתם לארץ מצרים, הם יזכו ליכנס לארץ ישראל.

מן המעין

יאמרו הגויים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלי יכולת ה' להביאם אל הארץ וכו'.

**"למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם
קדושים לא-להיכם".** (טו. מ)

טעם למצות לבישת ציצית, כותב האברבנאל "מפני שרוב בני אדם טבועים במצולות ים התאוה החומרית, גם בטרדת העסקים וצרכיהם. לכך חייבה החכמה האלהית את האדם לשום אות וסימן לזכר בבשרו. אם יהיה ערום - והוא ברית מילה, וכן במלבושיו - בכנף מעילו העליון שהוא הציצית, ועל ביתו - פתח המזוזה, ולדבר בהם תמיד בבוקר ובערב - כדי לזכור תמיד את בוראו, וכמו שנאמר 'שיויית ה' לנגדי תמיד'.

ולזה אמר הכתוב, שתהיה לאדם הציצית למוול עיניו תדיר: "למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לא-להיכם".

אור הזוהר

"ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם" (טו. לח)

פתח רבי נהוראי בפרשת ציצית ואמר; 'ועשו להם ציצית' כאן נאמר 'לדורותם' ואצל שבת נאמר 'לדורותם', שנאמר "לעשות את השבת לדרתם" כתיב חסר, ששנינו; תקנו פרשת ציצית בק"ש ובדירתו של אדם [במזוזה] נמצא ק"ש, חוץ מפרשת ציצית שחסרה משם. ובמה נשלם הענין? אלא כשאדם מתעטף בציצית ויוצא בה מפתח דירתו שלם, הקב"ה שמח ומלאך המשחית אז משם ונצול האדם מכל נזק ומכל משחית. והיינו 'לדרתם' - בגלל דירתם שהיה שם שלם ויצא מפתח ביתו במצוות. מלאך המשחית אז משם וניצול האדם מכל נזק ומכל משחית.

אמר רבי נהוראי; מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה ותפילין בראשו, בשעה שיוצא בין שתי המזוזות מזדמנת השכינה עליו ושני מלאכים העומדים עליו אחד מימינו ואחד משמאלו כולם מלווים אותו עד בית הכנסת ומברכים אותו. קטיגור העומד לפני פתחו של אדם הולך אחריהם ועל כרחו עונה ואומר אמן.

"והתחזקתם ולקחזתם מצרי הארץ". (יג. כ)

לשם מה, הקשה רבי משה גאלאנטי זצ"ל. דרושה התחזקות בכדי לקחת מפרי הארץ, עד שהוצרך משה להזהירם על כך? אלא, תירץ הרב זצ"ל. דקיימא לן וכך גם נפסקה ההלכה בשולחן ערוך חושן משפט (סימן קצב. י.), שהמוכר שדה לחבירו, ונכנס בה הלוקח ואסף פירות האילן, הרי שקנאה בחזקה. וזהו איפוא פשטו של מקרא: "והתחזקתם" - היינו, כשתבואו אל הארץ, אזי קנו אותה בקנין חזקה, וחזקה זאת תהיה על ידי שתקחו "מפרי הארץ"...

"ותשא כל העדה ויתנו את קולם". (יד. א)

וכך נאמר במדרש ילקוט שמעוני:

כיון שבאו מתוך הארץ, עמדו ופזרו עצמם בכל שבטי ישראל כל אחד ואחד בתוך שבטו, ומתנפל לתוך כל זית של ביתו. ובניו ובנותיו באים עליו והיו אומרים לו: מה לך מרי? ובעוד שהוא עומד עושה עצמו נופל לפניו, אומר להם אוי לי עליכם בני ובנותי וכלותי! היאך האמוריים עתידים לתעתע בכם, היאך הם עתידים לשלוט בכם. מי יוכל לראות פני אחד מהם...

מיד הם כולן גועין בבכיה, בניהם ובנותיהם וכלותיהם, עד שהיו השכונות שומעות את הדבר ואף הן היו בכות. עד שהיתה משפחה למשפחה משמעת עד שהיה כל השבט בוכה, וכן חבירו מבכה שבטו, וכן כל אחד ואחד עד שנעשו ששים רבוא חבורה אחת וגעו ונתנו קול בכיתם למרום. וזהו מה שנאמר "ותשא כל העדה ויתנו את קולם".

"והמתה את העם הזה כאיש אחד". (יד. טו)

הגאון רבי שמואל כהנא - נכדו של הרב "ספר מאירת עינים", מטעים את לשון הכתוב "כאיש אחד", על פי מאמר רבותינו זכרונם לברכה בגמרא (דף פו.): "עבר עבירה פעם ראשונה ושניה - מוחלין לו, שלישית - אין מוחלין לו. והתניא שלישית מוחלין לו? לא קשיא כאן ביחיד כאן בציבור". שאצל ציבור מוחלין להם עד הפעם הרביעית.

והנה מעשה חטא המרגלים, היה המעשה השלישי במספר. וממילא מן הדין הוא שהיה צריך למחול להם על כך. ולכן טען משה רבינו בפני השי"ת שאם, חלילה, יקים את דברתו "אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אותך לגוי גדול", הרי שבכך הוא מתנהג עם הציבור כדן יחיד - "כאיש אחד" - שבשלישית אין מוחלין לו. ואו אז

בדרך אבות

ממעשיהם של צדיקים

מבט ממוקד מלמעלה

לתל אביב. הנסיעה נמשכה כשעתיים, ובמשך כל אותה עת לא הוציא הרבי מפיו אף מילה, אלא הביט החוצה בעד החלון והתבונן בנוף הנשקף לעיניו. אחד החסידים הרהיב עוז ושאל: "למדונו רבינו מה רואים מן החלון?" השיב לו הרבי:

"הרי נאמר על ארץ ישראל 'עיני ה' אלוך בה מראשית שנה ועד אחרית שנה'. אם כן, ודאי שאחד כמוני ראוי לו שישתכל בה".

אין לדבר סרה

יהודי מארץ ישראל הגיע לביקור אצל כ"ק אדמו"ר מקרלין בעל ה"בית אהרן" זצ"ל. שאל אותו הרבי אודות החיים בארץ הקודש. פתח הלה בשבח הארץ, אך הזכיר שהיהודים בארץ סובלים רבות מהנכרים. נתכרכמו פניו של הרבי למשמע הדברים והגיב: "יש בך ניצוץ של המרגלים". נפגע האיש וקרא: "רבי! לא דיברתי סרה חלילה בשום יהודי!".

השיב לו הרבי: "גם המרגלים לא דיברו סרה ביהודי! לא בארץ ולא ביושבים בה". ראוי לציין את מה שסיפר הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל לתלמידו: כאשר באתי להתישב בארץ הקודש,

קניתי חלקת אדמה קטנה בגליל, מפני דבריו הקדושים של ה"אבן עזרא" בפרשת וישלח על הפסוק "ויקח את חלקת השדה": "חלקת השדה - חלק בשדה, והזכיר זה הכתוב להודיע כי מעלה גדולה יש לארץ ישראל, מי שיש לו בה חלק חשוב הוא כחלק עולם הבא!".

והוסיף רבי יחזקאל: "אף פעם לא הייתי בגליל ולא ראיתי את החלקה שקניתי, משום שלא קניתי אותה אלא רק מפני דברי האבן עזרא.

ארץ ישראל היושבת בטבורו של עולם, זוכה לתשומת לב מיוחדת מבורא העולם: "ארץ אשר ה' דורש אתה תמיד עיני ה' בה מראשית השנה ועד אחרית שנה". דיבת

הארץ שהוציאו המרגלים, לא הותירה את רישומה על האנושות. בכל דור ודור, מגלים עוד ועוד פנים בעדותם הקצרה של יהושע וכלב "הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד".

גם בדורינו, כותב בעל ה"מכתב מאלהיו" מוצאים בחינת מנוחה נפשית בארץ ישראל יותר מבכל הארצות. בעינינו ראינו, שבשעה שבכל הארצות חרדו בשנים האחרונות מפחד מלחמת עולם חדשה, ח"ו, ורבתה המנוסה ממדינה למדינה, למקום שנראה בטוח יותר, לא יצאו מארץ ישראל אלא אוהבי תענוגות עולם הזה שחיפשו במקומות אחרים. אבל מפחד מלחמה לא ברח איש, כי הפחד לא שלט בארץ ישראל ותהי לפלא, שהרי לכאורה יש לחשוש הרבה יותר בארץ ישראל מבמקומות אחרים. בטחון זה מנין? אלא שזו היא מברכות הארץ אשר ברכה ה'".

כאשר ביקר האדמו"ר רבי מרדכי שלמה מבויאן זצ"ל בפעם הראשונה בארץ ישראל, קיבלו את פניו בנמל חיפה, ומספר חסידים נכנסו עמו למכונית שנסעה

אנשי אמונה תולדות צדיקי משפחת פינטו זיע"א

הוא פתח את התיק והוציא ממנו את הדרכון של בתו, כעת, כשהדרכון בידו, פנה אליו רבי מרדכי ושאל אותו: "היכן מצאת את התיק?" וזה השיב: "ליד שגרירות צרפת".

"ולמה החזרת אותו?" - שאל שוב רבי מרדכי. "לאמיתו של דבר - השיב לו המוצא - לא רציתי להחזיר את הדרכון, אלא חשבתי לקרוע אותו. אלא שבלילה באה אלי אמא שלי בחלום ואמרה לי ללכת מהר ולהחזיר את הדרכון לבעליו. אם אתה רוצה לקיים כיבוד אב ואם - היא אמרה - לך לשמח את המשפחה הזאת ותחזיר להם את הדרכון".

עריבי מרוקו ידועים בהנהגתם הטובה שהם מחזיקים מעט במוצות כיבוד הורים, והוא אכן קיים את מצות אמו ובא להחזיר את האבידה לבעליה. רבי מרדכי נתן בידו מעט כסף ופטרו לשלום.

רואים אנו מכאן, אמר לנו מו"ר שליט"א, את גודל האמונה בצדיקים. זה לא סיפור שהתרחש לפני עשרות שנים, רק לפני כמה שנים. ואכן, כל אדם יכול להגיע למצב כזה של אמונה, כמו שאמר חבקוק הנביא "וצדיק באמונתו יחיה", כי אף אדם פשוט יכול להיות בבחינת צדיק גדול אם הוא בעל אמונה.

בזכות האמונה הוא יכול לחולל ניסים ונפלאות כמו צדיק גדול. כי אם לא כן קשה להבין את הנס שקרה כאן. אבל, אמונה זה דבר שלא ניתן להשגה פשוטה, אלא צריך לעבוד על כך על עצמו להתחזק בה.

בעל האכסניא של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א במרוקו, רבי מרדכי כנפו הי"ו, הינו בעל בטחון ובעל אמונה גדול בקדושת הצדיק כ"ק רבי חיים פינטו זיע"א.

לפני מספר שנים, כך סיפר למו"ר שליט"א: התכוננה בתו לנסוע לצרפת כדי לעבור שם מבחן חשוב, אך לפתע גילה רבי מרדכי כי הדרכון אבד.

צערו של רבי מרדכי גבר מאוד עקב אבידת הדרכון, לפי שהנפקת דרכון במרוקו, אינו דבר של מה בכך.

רבי מרדכי ידע היטב מה עליו לעשות: הוא החל להתפלל לה' כי בזכות הצדיקים ימצא את הדרכון. הוא הדליק נרות תוך תפילה כנה לה', עד שהיה בטוח כי עוד בלילה יביא לו 'מישהו' את הדרכון לביתו.

אשתו של רבי מרדכי ביקשה ממנו שיעלה על יצועו לישן את שנת הלילה, והוא סירב באומרו: "אני לא אישן כל הלילה עד שהדרכון יגיע הביתה".

"כיצד יגיע אליך הדרכון הלילה?" - שאלה אשתו.

"אני מאמין כי הוא יגיע, בזכות הצדיקים" - השיב רבי מרדכי.

ואכן בשעה שלש לפנות בוקר, נשמעו דפיקות על דלת הבית. רבי מרדכי פתח את הדלת, ולגד עיניו עמד גבר מרוקאי עם תיק בידו. רבי מרדכי חטף ממנו את התיק.

"למה אתה חוטף לי את התיק?" נשאל רבי מרדכי. ובמקום להשיב לו תשובה